

N:o 197.

Af herr **A. V. Ljungman**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om upphäfvande af §§ 23, 27, 38 och 40 i fiskeristadgan den 29 juni 1852 m. m.

Uti min motion i Andra Kammaren, n:o 194, har jag hemställt om aflåtandet af en skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan om upphäfvande af §§ 23 och 38 i kongl. fiskeristadgan den 29 juni 1852, i syfte att lagstiftningen för fiske af hummer och ostron framdeles måtte åvägabringas mer i öfverensstämmelse med den ordning, § 22 i samma stadga föreskrifver, än hittills varit fallet.

Denna hemställan utgick vidare från den utan allt tvifvel fullt rigtiga och äfven af 1881 års kongl. fiskerikomité förut framhållna uppfattningen, att »det ej vore lämpligt att i en fiskerilag intaga föreskrifter, afsedda att gälla endast för en viss del af landet», och att den allmänna fiskeristadgan för hela riket hufvudsakligast bör innehålla blott sådana bestämmelser om rättighet till fiske m. m., som äro af allmän civillags natur, samt de föreskrifter, enligt hvilka särskilda fiskestadgar för de olika orterna böra åvägabringas; men då nu gällande allmänna fiskeristadga icke innehåller några tydliga bestämmelser om huru förfaras skall vid åstadkommandet af lokala specialstadgar för vården om vare sig fiske af hummer och ostron eller andra kräftartade djur och musslor eller för utöfvande af sådant fiske, hvilket antingen blott till någon del eller alls icke är enskild egendom och hvilket »hvarje rikets inbyggare» sålunda, till dels åtminstone, »eger frihet att idka och sig till fördel använda», och då detta förhållande särskildt med hänsyn till de betydande fiskerierna vid rikets vestkust tydligen innebär en allvarlig olägenhet; torde denna brist i fiskerilagstiftningen äfven vid en förestående omarbetning af samma lagstiftning böra afhjelpas.

Bih. till Riksd. Prot. 1892. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 48 Häft. (N:o 197).

För hafs fisket vid rikets vestkust och i all synnerhet för »det yppade ymniga sillfisket» derstädes är emellertid nödigt att nu liksom under föregående århundraden jemte den allmänna fiskeristadgan erhålla *en egen särskild fiskestadga* för sig, hvilken kan lända till efter rättelse med hänsyn till de talrika egendomliga förhållanden, som i synnerhet sistnämnda fiske erbjuder. Under senast förra århundradet utfärdades för hafs fisket vid rikets vestkust sådana särskilda stadgar och reglementen åren 1766 och 1774, hvarförutom kongl. komitéer för dylika stadgars utarbetande tillförordnades åren 1773 och 1788.

Att den för ifrågavarande fiske behöfliga speciella lagstiftningen icke står att vinna genom den befintliga fiskeristadgens försorg, är tydligt nog genom det lindrigast sagdt orimliga förslag till sådan lagstiftning för bohuslänska sillfisket, som den 11 januari 1890 afgafs till Konungens befallningshafvande i Göteborg af tillsyningsmannen vid Göteborgs och Bohus läns hafs fisket (Bih. till Riksd. prot. 1892. 1 saml. 2 afd. 2 band. 29 häft., sid. 3—13. Bohuslänsk fiskeritidskrift, 1890, sid. 140—147), hvarför en hemställan till Kongl. Maj:t om de för ändamålets vinnande nödiga åtgärdernas vidtagande äfven torde vara behöflig.

De §§ i nu gällande allmänna fiskeristadga, som på grund af deras blott vestkustens fiskerinäring afseende innehåll böra utsöndras från den allmänna fiskeristadgan och öfverflyttas till den särskilda specialstadgan för allenast hafs fisket vid rikets vestkust, äro §§ 23, 27, 38 och 40, hvarförutom vid en sådan specialstadgas utarbetande naturligen hänsyn måste tagas dertill, att äfven åtskilliga bestämmelser i den allmänna stadgan varda nödigt förbättrade eller med hänvisning till den här föreslagna särskilda stadgan försedda.

På grund af hvad sålunda i största korthet anförts, får jag alltså hemställa,

att kammaren ville för sin del besluta, att Riksdagen måtte i skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla om upphävande af §§ 23, 27, 38 och 40 af kongl. fiskeristadgan den 29 juni 1852 samt om utfärdande i samband dermed af en särskild, efter föregången saklig utredning och fiskeriidkarnes hörande utarbetad fiskestadga för hafs fisket vid rikets vestkust.

Stockholm den 6 april 1892.

Axel Vilh. Ljungman.